

Осінній вітер листя рве...

Юрій Буряківець

Осінній вітер листя рве,
На озері латаття крутить.
Ще в Вашім погляді живе
Весна загублена й забута.

Я Вам нагадував про дім.
Промінням верби оповиті,
Там, не зажурені нічим,
Схилили на покрівлю віти.

В притихлі обрії вросли
Хрести, похилені на плити.
Мов люди крізь, негоду йшли,
Спинились трохи відпочити.

Хтось буде йти з нас, повен мрій,
Могилами в німім чеканні.
Уздріне напис дорогий —
І рознесуть вітри ридання.

1948